

i dag, at vi ikke får besvaret spørgsmål om substansen i problemerne.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg ser frem til sådan en diskussion, som er ikke alene uundgåelig, men da også nødvendig.

Lad mig så bare gøre den lille betragtning gældende her ved slutningen af debatten, at der jo ikke er nogen, der forestiller sig, at en NATO-udvidelse foregår isoleret fra andre udviklinger.

Hvis jeg må henvise til efterhånden ganske mange taler og bl.a. den amerikanske udenrigsministers tale i Stuttgart, så tales der jo om, at der samtidig med NATO-udvidelsen sker en styrkelse af samarbejdet mellem NATO og Rusland. Der nævnes ideen om en særlig pagt mellem NATO og Rusland.

Og endelig må jeg gøre opmærksom på, at der inden for rammerne af OSCE – som jeg i øvrigt også sagde det i mit indlæg – foregår en intens diskussion her forud for OSCE-topmødet i Lissabon om den europæiske sikkerhedsmodel for det 21. århundrede, et arbejde, hvor Rusland er stærkt engageret, og hvor Danmark jo i øvrigt i kraft af sit formandskab for OSCE næste år får en betydelig rolle at spille i udformningen af en sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til alle de forandringer, der er sket i Europa, og som tager sigte på at skabe en sikkerhedsarkitektur, der imødekommer alle europæiske landes behov, også de behov, som Rusland og selvfølgelig Ukraine har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 47: Forslag til lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 30/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil starte med at sige, at Socialdemokratiet uden problemer kan støtte dette lovforslag. Der er flere spændende ting ved dette forslag, jeg vil kommentere.

Dette lovforslag drejer sig først og fremmest om at skabe et forenklet og dermed mere overskueligt grundlag for administration af regionalfondsmidler og tilhørende statslig medfinansiering i Danmark.

Regelsættet vedrørende tildeling og administration af regionalfondsmidler og statslige medfinansieringsmidler samles nu i samme lovgrundlag. Det er et ønske, jeg i forbindelse med B 13 fra 1991-1992 tidligere har fremsat og derfor naturligvis håber bliver vedtaget her i dag.

Den statslige medfinansiering af midler fra Regionalfonden har hidtil fundet sted med hjemmel i lov om erhvervsfremme. Nu udskilles hjemmelen hertil fra lov om erhvervsfremme til dette selvstændige lovkompleks. Samtidig overgår kompetencen til at udstede tilsagn om statslig medfinansiering til erhvervsministeren.

Erhvervsministeren bliver således den øverste myndighed for administration af Regionalfonden i Danmark. Det er jeg slet ikke utryg ved. Det, der dog er væsentligt i denne forbindelse, er, at udgangspunktet for ministerens afgørelse er den regionale indstilling. Det er først og fremmest lokalt og regionalt, man har fingeren på pulsen.

Erhvervsministeren bliver ifølge lovforslaget bemyndiget til at pålægge både kommuner og amtskommuner at nedsætte regionale udvalg. De regionale udvalg har til opgave at indstille projekter til erhvervsministerens endelige godkendelse.

Socialdemokratiet finder det vigtigt, at vi med dette lovforslag får uddybet og præciseret ministerens muligheder for at decentralisere administrationen af fondsprojekter i Danmark, mulig-

heder, der i så stor udstrækning som muligt skal udnyttes.

Som øverste myndighed fastsætter ministeren nærmere regler om administration af tilskud fra fonden og tilhørende statslig medfinansiering, og ministeren er efter lovforslaget ligeledes bemyndiget til at kræve tilskud tilbagebetalt eller at nedsætte tilskud, såfremt regler og love ikke er fulgt.

Lovforslaget gør ministeren ansvarlig for kontakten til Europa-Kommissionen med henblik på indgivelse af ansøgning om geografisk afgrænsning af støtteberettigede områder samt udviklingsplaner og ansøgningsdokumenter, der skal danne grundlag for Europa-Kommissionens tildeling af midler fra Regionalfondens til Danmark. Lovforslaget kan umiddelbart opfattes som en centralisering af indflydelse og kompetence i forhold til administration af Regionalfondens i Danmark.

Det, jeg finder mere interessant, er imidlertid, at den lokale og regionale indflydelse med dette lovforslag bliver styrket via de regionale udvalg, ministeren bliver bemyndiget til at pålægge kommuner og amter at nedsætte. Men det er dog samtidig vigtigt at understrege, at lovforslaget som ramme- og bemyndigelseslov i sig selv ikke indeholder grundlæggende ændringer i den eksisterende opbygning af projektadministrationen, og det er vigtigt i denne forbindelse at slå fast, at loven og dermed bemyndigelserne til erhvervsministeren kun vedrører administrationen og ikke politikfastsættelsen.

Socialdemokratiet kan som sagt støtte dette lovforslag.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal på Venstres vegne kun gøre nogle ganske få bemærkninger til forslaget her. Vi synes, at det er principielt rigtigt og positivt. Vi synes, at der er gode intentioner i det og i decentraliseringen til de lokale områder osv.

Vi vil godt under udvalgsarbejdet have en nærmere vurdering af spørgsmålet om tilbagebetalingsforpligtelsen, men ellers er vi principielt positive over for lovforslaget.

Pernille Sams (KF):

I den konservative folketingsgruppe er vi overordnet positive over for forslaget. Det er udmærket at få fastlagt administrationen af Regionalfondens tilskud og den statslige medfinansiering, og efter statsrevisorernes anbefaling måtte der jo ske noget.

Vi vil gå nærmere i enkelte af detaljerne under udvalgsbehandlingen, så vi opnår den mest hensigtsmæssige ordning, men vi har med glæde bemærket, at det anføres i bemærkningerne, at den nye lovgivning skulle gøre det enklere, klarere og mere overskueligt. Det er forhåbentlig korrekt, for det er der brug for.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Fra SF's side kan vi overordnet støtte lovforslaget.

Der er enkeltheder, vi er betænkelige ved. Jeg skal især nævne, at reglen om, at støtten betales tilbage i tilfælde af succes, afskaffes på det her punkt. Vi synes, at det generelt er en god og rigtig regel, og derfor er det betænkeligt at begynde at udhule den ved at fjerne den på et enkelt punkt.

Men med dette forbehold giver vi tilslutning til lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører, fru Annette Just, desværre ikke kan være til stede i salen for øjeblikket, skal jeg meddele følgende:

Fremskridtspartiet er og har altid været modstandere af Den Europæiske Regionalfond i lighed med strukturfondene. Dette lovforslag viser med al ønskelig tydelighed, at fordelingspolitikken i EU-regi er en fåbelig idé. Hvem lader sig narre af hvem til at tro, at pengene kommer som manna fra himlen i stedet for, som det reelt er, fra vores egne bukselommer?

Tilskuds- og omfordelingspolitikken burde afskaffes helt. Så havde erhvervslivet en fair chance for at klare strabadserne og starte nye forretningsområder op, når tid var, og ikke, når der tilfældigvis var en bevilling til gode i området.

Ministerens forslag om nedsættelse af et overvågningsudvalg for de programmer og initiativer, hvor erhvervsministeren vil være koordinerende myndighed, samt nedlæggelse af regionale udvalg vil kun kunne give yderligere forviklinger for det private initiativ.

Fjern alle tilskuddene, og nedsæt skatten i stedet! Det er vejen frem.

Frank Aaen (EL):

I Enhedslisten er vi grundlæggende imod det cirkus, at man kræver nogle penge op hos danskerne og sender dem ned til Bruxelles, hvorfra de så kommer tilbage til danskerne igen og bliver markedsført som reklamekroner for EU-projektet.

Det svarer i meget høj grad til den historie, vi kender, med hunden, der bliver fodret med sin egen hale. Den her historie er dog noget værre, for undervejs er halen blevet meget mindre, end den burde være, fordi der er adskillige bureaukratiske led, der hver skal have sin lille bid af halen, før den når op til hundens mund.

Vi synes ikke om det system, og vi vil gerne have det lavet om. Vi synes, at pengene til Lol-land, til Nordjylland og andre steder, hvor der er brug for dem, burde gives direkte under dansk administration.

Jeg hørte forleden dag, da jeg talte med en erhvervsmand oppe i Nordjylland, hvordan man med halvanden linje og en lille telefonsamtale straks kunne udløse halvanden mio. kr., simpelt hen fordi man gerne ville af med penge, fordi det ligesom gik lidt trægt.

I det hele taget tror jeg altså ikke, at anvendelsen af de midler faktisk tåler en nærmere kontrol. Jeg tror godt, de kunne bruges mere fornuftigt, end de bliver i øjeblikket.

Alligevel kan vi selvfølgelig godt støtte det, der ligger heri om nogle administrative forenklinger, og vi kan helt klart støtte, at man vil lovgøre administrativ praksis. Det er da fint, men samlet set kan vi altså ikke støtte lovforslaget.

Vi ønsker det grundlæggende lavet om, og derfor må vi sige nej tak, og vi må især sige nej tak til, at man vil ændre ved, at der skal ske en tilbagebetaling i tilfælde af kommerciel succes. Er der et problem med ulighed mellem, at ved kommerciel succes skal nogle penge tilbagebetales og andre skal ikke, så må det rigtige være, at man bringer den ulighed ud af verden, ved at alle pengene skal betales tilbage i tilfælde af kommerciel succes.

Ole Donner (DF):

Som indledning kan jeg sige, at Dansk Folkeparti er meget modstander af alle disse fonde. Men da det jo ikke er det, der er til debat, og da vi ikke skal tage stilling til, om de skal være der eller de ikke skal være der, må vi konstatere, at nu har vi disse fonde. Derfor vil jeg forholde mig til det lovforslag, der ligger på bordet her. Og jeg må sige, at det er jo, som det fremgår af bemærkningerne, dels for at lovfæste, hvordan man skal administrere det, dels for at forenkle, og det er jo i sig selv udmærket.

Men vi er som sagt meget modstandere af fondene, men det kan vi ikke gøre noget ved i det her lovforslag, og derfor vil vi gå positivt

ind i udvalgsarbejdet og se på, hvilke ting der bør gennemføres, og vi vil også i udvalget drøfte sagen omkring den statslige medfinansiering. Men vi synes, det er en god ting at frembringe et lovgrundlag for de ting, der eksisterer på nuværende tidspunkt.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg siger tak for tilslutningen, som dog var fra et stort flertal her i Tinget.

Ganske kort, hvad er formålet med det her? Et godt argument er, at der skal bringes orden i sagerne. Statsrevisorerne kræver klare regler, det kan jeg godt forstå, og det skal selvfølgelig bringes i orden. Det er det ene punkt.

Det andet punkt er, at jeg selv mener, at det er meget rimeligt, at det er ude omkring regionalt, at man i realiteten træffer den endelige afgørelse af, hvordan man skal prioritere i det lokale område.

Hvad er så ministeriets og Erhvervsfremme Styrelsens rolle? Ja, det er jo selvfølgelig, om vi piber eller synger, vores forpligtelse over for EU at sørge for, at disse midler bliver anvendt i overensstemmelse med reglerne. Det er der ingen central myndighed, der kan løbe fra, og det er en forpligtelse, vi naturligvis må have.

Men jeg mener, at det er mere formålstjenligt, at man ude omkring træffer disse afgørelser og også tager de ubehagelige prioriteringer; dér har man bedst føling med det. Og hvis man så ydermere vil dreje bevillingerne over i mere – hvad skal vi kalde det – rammebetingelsesaktiviteter i stedet for til enkeltvirksomheder, må jeg sige, at så har det også min sympati. Så jeg tror alt i alt, at det er en fornuftig ordning at træffe afgørelserne derude, men til gengæld er vi selvfølgelig nødt til over for EU at garantere, at tingene kører efter reglerne. Det er en central opgave.

Spørgsmålet om tilbagebetaling har været nævnt. Jeg har simpelt hen syntes, at det var det mest praktiske. Der ligger ikke noget ideologisk i det, og jeg tror ikke, jeg redder dansk erhvervsliv ved at fjerne denne lille forpligtelse. Nu har vi ikke set nogen tilbagebetaling endnu, for man skal først betale efter 5 år, så det er ikke indløbet endnu. Der står en konto et eller andet sted på finansloven på 10 mio. kr. Vi skønner selv, at det vil blive et langt mindre beløb, vi i givet fald skulle kræve op. Så på grund af det i sig selv kan man diskutere, om det så er umagen værd.

Men det andet er så, at den del af bevillingen – om jeg så må sige – der kommer fra EU-mid-

ler, ikke skal tilbagebetales. Det har hidtil kun været den statslige del, og jeg synes rent ud sagt, det er bøvlet. Jeg synes, vi skal skåne dem for det og så sige: Det er for småt det her til at rende ud og genere med. Det er mere formålstjenligt, det er mere praktisk, at vi simpelt hen siger, at det dropper vi. Men det kan vi da drøfte under udvalgsbehandlingen, og det er jeg selvfølgelig helt klar til at argumentere nærmere for.

Men tak for tilsagnene. Jeg ved ikke, om vi her fredag aften eller eftermiddag skal tage en stor debat om EU og regionalstøtten. Der er masser af ting at diskutere, også ting, der er betænkelige, i det. Men jeg synes under alle omstændigheder, vi får en betydelig mere praktisk løsning på det ved dette lovforslag, så jeg takker for tilslutningen til det.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg blev så glad, da jeg hørte erhvervsministeren sige, at det dér med et beløb på mindre end 10 mio. kr. simpelt hen er for bøvlet. Lad os da afskaffe alt det bureaukrati, og lad os få nogle forenklinger. Hvis det er begrundelsen, så er det flot.

Jeg står bare her og tænker på, om ikke erhvervsministeren kunne bruge samme argument over for sine ministerkollegaer, som gennemførte denne her ATP-ordning med sygelønsordning. Det var et beløb, som belaster erhvervslivet med omkring 12-14 mio. kr., og som giver staten et provenu på mindre end 10 mio. Hvor er det bøvlet. Det var sidste års finanslovforlig, der førte til dette projekt, som jo ikke er sat i værk endnu, og derfor skal min anledning til at gå her på talerstolen være en opfordring til erhvervsministeren om at tage den sag op og drøfte den i regeringen. Det er simpelt hen for bøvlet at lave nye belastende ordninger af den karakter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 48: Forslag til lov om ændring af sømandsloven og søloven. (Fratrædelsesgodtgørelse, hviletid og Luganokonventionen).

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 30/10 96).

Sammen med denne sag foretoges:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 49: Forslag til lov om skibes besætning.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 30/10 96).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 50: Forslag til lov om søfartsuddannelse.

Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen).
(Fremsat 30/10 96).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

De fremsatte lovforslag er en opfølgning på internationale konventioner og Folketingets flertal for Funderudvalgets forslag, der skal resultere i bedre uddannelses- og arbejdsforhold samt en styrkelse af erhvervets konkurrencemuligheder internationalt.

Vi er derfor tilfredse med at forbedre ordningen for fratrædelsesgodtgørelser og hviletidsreglerne i L 48. Vi skal selvfølgelig leve op til de internationale forpligtelser også på uddannelsesområdet. Det er dog vores opfattelse, at det har vi gjort i mange år, mens andre nationer derimod ikke har levet op til deres ansvar. Derfor er det tilfredsstillende, at vi tilslutter os internationale certifikater på uddannelserne i søfarten. Det har Danmark arbejdet på i mange år i IMO.